

Orð: Pauli í Sandagerði

tá teir syngja, tí hetta merkir sangin, sum annars er av tí allar vakrasta vit eiga.

Tá var meira futtur í Finni, tá hann lyfti allar áhoyrararnar upp í sitt »undurfulla land«, meðan klaverið bleiv sundurbroderað, og rytmurnar fingupallin at sveiggja. Her strálaði ein livsgleði og optimisma úr hvørjum tóna, og uttan mun til, um tær dæmar tilíkan tónleik, so smittar livsgleðin, tó at tú onkuntíð kanska kundin ynskt, at klaverleikarin bert rakti annanhvønn tangent.

Kórtónleikurin hevði ikki serliga stóran lut í hesi Havnartónamyndini, men hesin parturin av tón-

her hevði ikki verið trupult at fingið okkurt meira áhugavert uppi.

Tann rytmiski tónleikurin hevur í mong ár átt nógv og gott fólk, og fleiri av okkara frægastu tónleikarum hava í eina hálva öld verið eins trúgvir á undirhaldspallinum so væl sum til »klassiska«. Hvør minnst ikki Gogguna, sum í 40 ár hevur fært saman havnarfólk — og onnur — og hvussu mong eru ikki tey pørini, ið hesir charmerandi tónaskemtararnir hava knýtt saman á dansigólvinum í sjónleikarhúsinum.

Tað var ein frægd at hoyra fleiri av hesum góðu gomlu mynda nøkur av teimum gomlu orkestrun-

Dubultkvartettin í Ebenezar

visari útbúgving. Og evnaríkar unglingar eiga vit hópin av, sum væl

kunnu røkka einum støði, sum hesir triggir nú eru á. Hans Havelund gav okk-

um eina hómíng av hesum, tá hann stjórnaði einum bólki av ungum strúkarum. Hesi børn og ungu hava gávurnar, so er bert ein spurningur, um vit vilja gjalda og geva teimum møguleika at mennast.

Tíverri verður nógv skorið á hesum øki í dag. Vit hava ikki ráð, siga teir »klóku«, men hava vit ráð at lata vera? Hvussu nógv mentanarligt ríkidømi kundu vit ikki fingið burtur úr bert einari av »fadæsunum« hjá teimum »klóku«?

Teir ungu rockararnir í bólkinum Patio boðaðu eisini frá gróðri á tí rytmisku síðuni. Sera charmerandi og livandi bóru teir seg fram, og Benjamin sang seg inn í hjørtuni á áhoyrarunum, meðan ungur disar rockaðu og rullaðu um kapp við rytmurnar.

Tað sigst, at Bakar Hansen græt, tá næmingar hansara spældu fyrri kongi fyrst í tjúgunum. Í dag hevði ein lummaklútur neyvan rokkið.

Havnartónakvöldið í Norðurlandahúsinum var væl fyriskipað, og øll komu væl frá síni uppgávu. Kanska var tað eitt sindur drúgt, men hvar skalt tú skera? Løtan var sera hugnalig og fjølbroytt, og Kári Petersen og Poul Arni smíðaðu hegnisliga Havnartónarnar saman til eina charmerandi heild. Poul Arni blandaði seg enn tá upp í liðið av tónleikarum, tá hann við síni ókeypis fingrafloytu floytaði tvey ótrúliga vøkur og still lög, bert ringfingurin sýntist at flyta seg, og ljósið frá ringinum blinsktraði í takt við kenslusama »vibratoid«.

So nógvur tónleikur, og kortini so lítil partur av øllum Havnartónunum. Hvør býur av somu stødd man rúma so nógvum tónleiki?

Tórshavnar Kamarkór

leikinum er nógv á palli alt árið, so lætt er at finna høvi til at hoyra kórtónleik av ymsum slag. Jólíni eru í hondum, og tá eru kórkonserternar tættar.

Tórshavnar kamarkór hevði leiklutin sum Havnar Sangfelag, og vit hoyrdu teir venja ígjøgnum ein rútt, sum snildisliga varð »loraður« niður úr loftinum.

Kamarkórið er gott kór, men heldur veikt í høga endanum. Føroyingar gera ikki nógv um seg, og vit syngja helst mezzoforte og helst í moll, men tá »haran« spælur sum eitt fok, so kundu vit latið hana runnið í friði, loyst stemmutvinguna og givið eitt »replay«, tá sangurin var liðugur, um vit ynskja at siggja hana í »slow motion«.

Saknaði eitt sindur av nýggjum kórtónleiki, og júst kamarkórið hevur verið við til at framføra nógvan nýggjan tónleik, við sera góðum úrsliti, so

um saman við ungum tónleikarum. Her var eingin ættargjøg, og evnaríkir og fjølbroyttir eru hesir ungu eins og teir eldru. Rock, blues ella jass, nevnt okkurt slag av tónleiki, og teir skifta stól og spæla, sum vóru teir vaksnið upp við júst hesum tónleikinum. Ikki er vert at nevna nøvn, tí allir klára teir uppgávur sínar væl, bæði sangarar og spælarnar. Tað er eisini at gleðast um, at eitt vaksandi tal av hesum yngru roynna seg sum tónasmiðir, og úrslitini eru góð.

Rytmiski tónleikurin setti sín serliga dám á Havnartónar.

Tónleikurin í Føroyum er í menning, og menning fáa vit úr væl skipaðari útbúgving.

Við trioini Ernst, Jóannes og Jens Chr., fingur vit eina hómíng av, hvat vit kunnu heysta av mið-

Tórshavnar Kamarorkestrur

